

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **R. N.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 6 lutego 2020 r.

zażalenia R. B.

na zarządzenie Z-cy przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego
w (...)

z dnia 5 grudnia 2019 r., sygn. akt II AKo (...)

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku R. B.

o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego
w B. z dnia 24 października 2019 r., sygn. akt IV Ka (...)

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego

w T. z dnia 10 lipca 2019 r., sygn. akt II W (...)

na podstawie art. 530 § 3 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. i w zw. z art. 113 § 1
k.p.s.w.

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 5 grudnia 2019 r., w sprawie o sygn. akt II AKo (...) odmówiono przyjęcia wniosku R. B. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 24 października 2019 r., sygn. akt IV Ka (...) utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 10 lipca 2019 r., sygn. akt II W (...). W uzasadnieniu decyzji wskazano na okoliczność

nieuzyskania w toku postępowania wykroczeniowego statusu strony przez R. B., w konsekwencji czego nie był on także osobą uprawnioną do występowania z wnioskiem o wznowienie postępowania.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył R. B., wskazując przede wszystkim na występujące w jego ocenie nieprawidłowości w postępowaniu rozpoznawczym, w szczególności dotyczącym kwestii dopuszczenia go do udziału w tym postępowaniu jako oskarżyciela posiłkowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest niezasadne. Argumenty przywołane przez skarżącego we wniesionym zażaleniu nie mogą skutecznie wpłynąć na zmianę zaskarżonej decyzji. Podkreślić trzeba od razu, że większą część swoich rozważań skarżący poświęca zagadnieniu oceny dowodów i ustaleń faktycznych odnośnie sprawstwa przedmiotowej kolizji a nie tego, czy skutecznie przystąpił do postępowania wykroczeniowego jako strona. Kwestia poruszona przez skarżącego nie jest istotna dla rozstrzygnięcia zażalenia i nie może być objęta przedmiotem aktualnie toczącego się postępowania związanego z oceną dopuszczalności złożenia przez pokrzywdzonego R. B. wniosku o wznowienie postępowania zakończonego. Z wnioskiem o wznowienie postępowania może wystąpić tylko ten, kto był stroną postępowania, o którego wznowienie chodzi (art. 542 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.p.s.w). Tymczasem w zaskarżonym rozstrzygnięciu wskazano, iż wnioskodawca nie był stroną w postępowaniu sądowym i dlatego nie jest uprawniony do złożenia wniosku o wznowienie postępowania. Nie może być zatem żadnych wątpliwości co do słuszności decyzji o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

Z tych powodów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.